ISTORIE (/ISTORIE/)

1941-1945. Din cronica războiului de 1.421 de zile!

Col. (r) Prof. univ. dr. Alesandru Duţu (https://www.art-emis.ro/col.-r-prof.-univ.-dr.-alesandru-dutu/)

Art-emis (/art-emis/) 28 Martie 2026

(/images/stories/autori/ISTORIE-AL_DUTU-MIRCEA_TOMESCU_MEMORII.jpg)

Comandanţi de unităţi şi mari unităţi în primele linii de luptă!

- În contextul în care, în multe situații, companiile și chiar batalioanele erau comandate de locotenenți și sublobotenenți de rezervă, s-a impus prezența în zonele de luptă a comandanților de regimente, brigăzi și chiar de divizii.

- „Comandanţii de toate gradele (ordona la 22 septembrie 1944, generalul Gheorghe Avramescu) vor atrage subalternilor atenţiunea asupra obligaţiunii de a conduce personal trupa la atac fiind direct răspunzători de orice şovăire în înaintare. Comandanţii de diviziii vor fi cu postul de comandă înaintat înapoia regimentelor din linia I-a pentru a controla şi impulsiona personal înaintarea”.

- La 17 ianuarie 1945, tot el consemna: *„Comandanții, ofițerii mari în grad și ofițerii de stat major, disprețuind moartea, nu pregetă a conduce lupta din primele linii. În prezent, comandanții diviziilor 6 infanterie și 1 cavalerie, în vârful muntelui din zona cotei 1 240, îndură aceleași greutăți și lipsuri alături de cel mai umil soldat al lor”.*

- Prezența comandantului în mijlocul trupei, era considerată la 25 septembrie 1944 de generalul Polihron Dumitrescu, comandantul Diviziei 21 infanterie, ,,imperios necesară” pentru *„a remonta moralul ofițerilor prin prezența sa, a coordona planul de foc a diferitelor arme, a coordona focul infanteriei cu al artilerie, a fixa pe tern manevra pentru cucerirea obictivului ulterior”. Pentru aceasta el trebuia ,,să se miște, să se ducă înainte, acolo unde greutățile sunt mai mari”, deoarece ,,ei reprezintă spiritul ostățesc care nu cunoște șovăire și nu admite înfrângere”.*

Așa au procedat:

- Locotenent-colonelul Ionescu-Breaza, comandantul Batalionului 1 vânători de munte, la 17 iulie 1941, cu prijejul forțării Nistrului;

- Generalii Ilie Șteflea și Ion Arhip, la 4 august 1941, la Șibka (est Grigoriopol), în sectorul de luptă al Regimentului 30 dorobanți din Divizia 3 infanterie pentru a restabili situația unității al cărui comâ̂ndant (colonelul Aurel Locusteanu) și locțiitor (locotenent-colonelul Gheorghe Borș) fuseseră răniți în luptă;

generalul Ion Arhip a rămas și peste noapte în dispozitivul de luptă insuflând încredere și curaj luptătorilor.

- Generalul Ilie Șteflea la 9 august 1941, în zona Razdelnaia;

- Generalul Aurelian Son, comandantul Corpului 5 armată, și ofițeri de stat major, la 14 august 1941, în zona Kagarlîk;

- Generalul Gheorghe Avramescu, comandantul Corpului de munte (și șeful de stat major), la 5 septembrie 1941, pe malul de vest al Niprului;

- Generalul Nicolae Șova, comandantul Divizia de gardă, la 25 septembrie 1941, la Dalnik.

- Generalul Gheorghe Avramescu, comandantul Corpului de munte, la 30 decembrie 1941, la Starîi Krim (a organizat apărarea localității și activitățile pentru repunerea unităților în stare de luptă);

- Generalul Grigore Moșteoru, comandantul Brigăzii 19 infanterie, și locotenent-colonelul Gavrilă Cosma, comandantul Regimentului 96 infanterie, la 11 octombrie 1944, în timpul forțării Tisei, la Mindszent;

- Generalul Romulus Stănescu, comandanatul Diviziei 2 infanterie, în octombrie 1944, la Tisszainoka, în timpul forțării Tisei (a fost rănit);

- Generalul Gheorghe Marinescu, comandantul Diviziei 6 infanterie, la 16 decembrie 1944, în luptele pentru cucerirea satului Foryo, a luptat în primul eșalon de trăgători, reușind să facă (personal) prizonieri;

- Colonelul Nicolae Alecu, comandantul Regimentului 3 dorobanți, la 22 decembrie 1944, la Turna a luptat alături de ostași, ca un simplu pușcaș;

- Colonelul Victor Popescu, comandantul Regimentului 90 infanterie, la 13 ianuarie 1945, a luptat cu arma pentru oprirea numeroaselor contraatacuri executate de către inamic și pentru îmbărbătarea trupei;

- Maiorul Traian Resachievici, comandantul Regimentului 11 dorobanți, la 8 februarie 1945, cu ocazia atacului pentru cucerirea localității Krivani, a luat personal comanda a două tunuri anticar din linia 1-a, iar în momentul în care se părea că inamicul nu putea fi înfrânt, a smuls pușca-mitralieră din mâna unui ostași aflat în apropierea sa și îmbărbătându-și subordonații a pornit la atac pătrunzând în localitate și luptând din casă în casă până în momentul în care un proiectil de artilerie a explodat rănindu-l grav;

- Generalul Gheorghe Mosiu, comandantul Diviziei 19 infanterie, a condus unitățile din linia întâi în luptele de la Kromerjiz.

Mulţi au fost răniţi şi chiar uciși.

Comandanți de unităţi şi mari unităţi răniți în lupte!

Printre comandanții de unităţi şi mari unităţi (inclusiv la nivel de armată) răniți în timpul luptelor s-au aflat:

- Colonelul Constantin Visarion, comandantul Regimentului 16 dorobanți, rănit grav la 18 august 1941, la Karpova;

- Colonelul Radu Korne, comandantul Detașamentului care-i purta numele, rănit la 11 mai 1942 de schijele unui proiectil la față și cap în timpul luptelor de la Saraimin din peninsula Kerci. După ce a fost pansat la punctul medical a refuzat să părăsească unitatea;

- Colonelul Jugănar, comandantul Brigăzii 5 infanterie, rănit la 20 august 1944, la nord de Podul Iloaiei;

- Colonelul Ion Botea, comandantul Regimentului 34 infanterie, rănit la 16 septembrie 1944, la forțarea Mureșului;

- Generalul Ștefan Balaban, comandantul Diviziei 6 infanterie, rănit la 13 octombrie 1944, la trecerea peste râul Someș;

- Colonelul Ion Pambucol, comandantul Regimentului 1 vânători, rănit grav la piciorul stâng (i-a fost amputat) la 30 ianuarie 1945, în timpul luptelor dintre Mihailovka și Brezno, în timp ce trecea printr-un câmp de mine;

- Locotenent-colonelul Emil Popescu, comandantul Regimentului 4 dorobanți, rănit la picior de un glonte inamic, la 20 martie 1945, în timp ce făcea o recunoșterea râului Hron și a bazelor de foc în vederea forțării acestuia;

- Generalul Nicolae Dăscălescu, comandatul Armatei 4, rănit la la gât, față și ochi de schijele unui proiectil de aruncător de mine, 27 martie 1945, la 2 km est de Banska Bystrica. După ce a fost pansat la ambulanța Diviziei 11 infanterie s-a înapoiat la postul de comandă al armatei, continuând să conducă mai departe operațiile militare;

- Colonelul Ion Cerbulescu, comandantul Grupului 6 vânători de munte, este rănit la 1 aprilie 1945, în Cehoslovacia;

- Generalul Mihail Lăcătușu, comandantul Diviziei 19 infanterie, rănit la 1 aprilie 1945, în timp ce conducea și îmbărbăta ostașii în aprigele lupte pentru cucerirea înălțimilor cu cotele 712 și 53 care barau comunicațiile ce duceau spre Tekova, pe cursul mijlociu al râului Nitra.

Şi mulţi alţii.

Evaluare: ★★★★★

© 2019 ART-EMIS